

Szerkesztői iroda:
Piacsor, Kapeller-ház
hová
a lap szellemi részét illető közle-
mények küldendők.

Kiadó hivatal:
POLIÁK MÓR KÖNYVNYOMDÁJA.
hová a hirdetések s előfizetések
bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adtnak vissza.

KÖZÉRDEK.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelen minden vasár-
napon egy nagy iven.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK
Helyben házhoz hordva, vagy
vidékre postán küldve:

Egész évre 4 frt.
Fél 2 „
Negyed 1 „

HIRDETÉSEK DÍJA:
3 hasábos petit sorért, vagy ennek
helyéért 5 kr. Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyiltér sora 15 kr.

FARCZÁDI
SÁNDOR ELEK
született 1806. nov. † 1882. augusztus 7.

A közrészvételnek és közfájdalomnak adunk kifejezést a megrendítő vesztésé föltt, mely Nagy-Enyed városát, a nagyenyedi ref. egyházközséget, Alsó-Fehérmegyét s közvetve hazánkat farczádi Sándor Elek okl. ügyvéd, Nagy-Enyed város polgármestere, a nagyenyedi ref. egyházközség főgondnoka, az alsófehérmegyei szabadelvű párt-, az alsófehérmegyei honvéd-egylet-, a polgári olvasó egylet-, a nagyenyedi kisegítő takarékpénztár-egylet-, az iskolások elnöke, az önkéntes tűzoltó egylet tiszteletbeli főparancsnoka, a casino igazgatója, Alsó-Fehérmegye törvényhatóság bizottságának és állandó választmányának tagja stb. elhunytával érte. — A vallás, a nemzetiség, a közügyek fáradhatatlanul tevékeny bajnokát siratjuk benne, ki városunknak két évtizeden át volt vezérlő szövétnöke, egyháznak buzgó, tetteiben eredményes, áldozni kész főgondnoka, ki minden tehetségeit meg nem szünő lelkesedéssel és buzgósággal szentelte hazájának s nemzetének virágoztatására, emelésére és boldogítására, ki honszeretében megingathatatlan, intézkedéseiben böles és tapintatos, embertársaival szemben megnyerő, jóságos, övéi iránt gondos, szeretettel teljes, fáradhatatlan vala mindenhá.

Legyen áldott emlékezete!

Néhai F. Sándor Elek végnapjai.

F. hó 7-én este 9 órakor szenderült jobb létre a feledhetetlen emlékü férfi. Nem kísérik meg leírni városunk keserűségét, melyet a rögtön elterjedt szomorú hír mindannyiunk kebelében keltett. Váratlanul ért a csapás s váratlan lett volna bármikor, mert a vesztéség nem közönséges, megrendítő, pótolhatatlan. Csak egy hónappal még ez előtt senki se hitette volna, hogy az örökké ifju szellem ily rövid idő alatt elhamvad.

Múlt hó 10-én a városunkban dühöngött jégvihar alkalmával kinyitotta volt szobája ablakát. Ugy látszik ekkor nagyon meghűtötte magát. Üdülés végett 12-én a bázai fürdőre ment testvére, özv. Szilágyi Károlyné szül. Sándor Zsuzsanna kíséretében. De itt javulás helyett 13-ra virradólag rendkívül erős köhögés lepte meg, hogy környezetének e szavakat mondá: „Nagyon beteg vagyok.“ S valóban beteg is lett rohamos gyorsasággal annyira, hogy ha M. Cress ezredorvos és Benedek Károly megyei kör- orvos urak — mint egyszerű fürdővendégek — segélyére nem sietnek, talán már ugyanaz nap elvesztettük volna örökre. Ugy hogy éppen az említett tisztelt orvos uraknak köszönhetjük életben maradását. — 17-én övéi haza szállították ide Nagy-Enyedre a szenvedő férfit és itt gondos kezelés alá vétetvén, egészségi állapotában némi javulás mutatkozott, úgy hogy már-már azt remélhettük, hogy a kegyetlen halál egyidőre legalább meg fogja kimélni a nemes drága életet. Aug. 3-án és 4-én részben feküdt, részben sétálgatott szobájában; 5-én azonban betegsége súlyosabbra fordult, ereje gyorsan hanyatlásnak indult. Neje és testvére páratlan odaadással s féltő és aggó gondossággal tettek meg körülötte mindent. 6-ig tolyton megtartotta lelkének ritka rugékonyságát, élénk- séget. Látogatóival kedélyesen társalgott. — 6-án reggel azonban szokatlan komorság vett erőt a betegben, melyet környezetének rendkívüli figyelmére csak némileg és nagy nehezen sikerült eloszlatnia. 7-én vagyoni ügyei föltt rendelkezett feltűnőleg ritka lelki éberséggel és nyugalommal. — Ugyanaz nap délután 4 óra tájt jelentkezni kezdett a végső küzdelem. Látogatóitól, rokonaitól, családjától nyugodtan vett búcsút. Este 6 óra tájban a betegségtől megtört férfi, kinek mély vallásosságtól, isten- és emberszeretettől áthatott szelleme az egyházi élet mezéjen is lelkes buzgósággal működött, majdnem haldokolva, utolsó erőfeszítéssel felült ágyában. Összefogta kezeit és mély bennsőséggel imádkozott. Öntudatánál volt utolsó perczéig. 8 órakor még orvosságot kért és vett — utójára. 9 órakor már kielehelte lelkét. A jó Isten, ki őt életében annyira szerette, mert minden irányu működését áldásos siker koronázta, nem engedte, hogy sokáig szenvedjen, megkímélte a hosszas és nehéz halálküzdelemtől váratlanul, esendesen, ugyszólván fájdalom nélkül el, aludt örökre.

A temetés előtt.

Már a halálesetet követő napon minden irányban nyilvánult a közrészvétel és közös fájdalom érzete. Testületek, egyesek egyiránt igyekeztek kifejezést adni törhetetlen, meg nem szünő tiszteletüknek az elhunyt emléke iránt. Gyüleseit a temetés előtti napokon szokatlan rész- vétellel tartották meg: az egyháztanács, a casino, a polgári iskola tanítói kara, a polgári olvasó egylet, az önk. tűzoltó egylet, városi képviselő testület stb., hogy tanács-

közönség a fölött: mi módon lehetne legméltóbban ki- nyilvánítaniok a néhai iránt érzett tiszteletüket.

Az elhunytak ravatalára a koszorúk egyik legel- sejét mélt. Zeyk Károly főispán úr helyezte következő szavak kíséretében: „A polgáremény elismerésének leg- szebb jelképe: a cserkoszorú. — hazafias erényeid elis- merésüül koporsódra teszem e cserkoszorút.“ Azután a testületek és egyesek következő sorban helyezték el a koszorúkat: a kisdődörvő intézet; a polgári iskola; az alsó- fehérmegyei szabadelvű párt; a nagyenyedi ref. egyház keblit tanácsa; a nagyenyedi polgári olvasó-egylet; Nagy- Enyed város tanácsa; a nagyenyedi casino; a város kö- zönsége, az önk. tűzoltó egylet; alsófehérmegyei 1848— 49-iki honvédök egylete; a nagyenyedi izraelita hitköz- ség; báró Kemény Gábor ó nagyméltósága, özv. Benedek Jánosné, Czirner Józsefné, szül. Kuna Laura, Grohman Károlyné, Straub Károlyné. — Az egyesületekét kül- döttségek helyezték el s mindannyian őszintén osztoztak a család fájdalmában. — Erdemesnek tartjuk e helyütt részletesebben ismertetni a városi képviselő testület 9-én tartott közgyűlését, melynek lefolyását röviden követke- zőkben regisztrálhatjuk. Vajna Károly első tanácsos, elnökhelyettes következő szavakkal nyitotta meg a gyűlést: Szomorú kötelességet teljesíttem, midőn e rendkívüli képviselői közgyűlést összehívtam. A legmélyebb fájdalomtól áthatottan van szerencsém megnyitni e gyűlést, nagy fájdalomtól a vesztéség fölött, mely városunkat sulyosan érte. Még csak pár héttel ezelőtt azt hittük, hogy a megboldogult fogja ünnepélyesen átadni e díszes város- házat a közfoglalomnak, ez épületet, melynek tervezése, felépítése körül a néhai oly maradandó érdemeket szerzett. Ma ez a hit elveszett s nem marad más hátra, mint tiszte- lettel felhívnom a közgyűlést: méltóztassék határozni, hogy minő módon kíván kifejezést adni a néhai emléke iránt érzett állandó tiszteletének. — Gáspár: T. K.! A leg- nagyobb megilletődéssel és fájdalommal eltelve szólalok fel e pillanatban. Ó mindnyájunké volt, vesztésége a város és egyen-egyen mindnyájunk vesztésége. Indítvá- nyozom, hogy a városi képviselő testület városunk ritka tulajdonokkal bíró vezérének elhunytá fölött fejezze ki részvétét jegyzőkönyvileg s a hátramaradt özvegy vizag- slásául részvétiratot küldjön át. — Egyhangulag elfo- gadtatott. — Csató: Szerencsésnek tartom magamat mindig, valahányszor e mélyen tisztelt gyűlésen felszó- lalhatok, mint e testület tagja, — de e pillanatban ugy is szót kívánok emelni, mint e megye alispánja. Hiába akarnám tolmácsolni az elhunyt érdemeit, meg sem kí- sértem, mert azok mindnyájunk előtt sokkal ismertebbek, hogysem arra szükség volna, hiszen újat ugy se mond- hatnék. De nem hagyhatom szó nélkül azt, hogy már 9 éva óta számtalanszor volt alkalmam a néhaival külön- böző hivatalos ügyekben együtt működhetni és valahány- szor a gyűlésen jelen lenni láttam, mindig teljes nyu- godtsággal tekintettem a gyűlés folyamára, eredményére. Mindig a böles, előre látó, megfontoló vezért tanultam tisztelni benne. Mint városi képviselő ajánlom, hogy a képviselő testület együttesen, kivétel nélkül jelenjen meg a végtisztességnél s tisztelete jelölül tegyen koszorút a néhai koporsójára. — Miután az elnök kijelenti, hogy a közgyűlés jóváhagyásának reményében a koszorúra névze megtették a kellő intézkedések, a közgyűlés elfogadván az indítványokat, a koszorú átadásával a tanácsot bizza meg. — Veress Gábor: Nem hittem, gondolnám sem lehetett arra, hogy e teremben az első ünnepélyes actusra a legmélyebb fájdalom érzete gyűjtse össze a képviselő testületet. Részemről azt hiszem, hogy a képviselő tes- tület méltón jár el a néhai iránt, ha a tanács részéről a városház erkélyéről egy gyászbeszéd tartatik a város közön- sége nevében, — mely alatt a drága halott a városház előtti ravatalra helyeztetik — Kovács Gyula v. főjegyző által, ugyszintén egy búcsúbeszéd a sirnál Vajna Károly által. — Egyhangulag elfogadtatott. — Dr. Kovács Ödön: Annyira alatta állunk e pillanatban a csapás sulyának, annyira áthat a fájdalom keserű érzete, hogy lehetetlen tárgyilagosan itélnünk most, lehetetlen kellő méltánlylattal adoznunk a néhai emlékének. Ajánlom en- nélfogva, hogy majd ha leteröltük a fájdalom köneit, mikor némileg enyhül szívünknek bánata, később tűzzön ki a tanács alkalmas időt, mikor egy általa felkért sze- mély méltó emlékbeszédben örökítse meg F. Sándor Elek emlékét. — Elfogadtatott. — Kovács Gyula: Engedje meg a t. közgyűlés, hogy röviden vázoljam azon intéz- kedéseket, melyeket a tanács, mihelyt a megrendítő hír betöltötte városunkat, hogy szeretve tisztelt polgármeste- rünk örökre elhagyott, szükségesnek látott már e közgyű- lés megtartása előtt, utólagosan jóváhagyás reményében, megtenni. Először is a város által gyászjelentés nyoma- tott s szét is küldetett. Miután e gyászjelentés a közgyű- lés minden tagja előtt ismerős, bátor leszek elhagyni ana- nak felolvasását. Másadszor intézkedett a tanács koszorúk beszerzése, azoknak szalaggal és fölirattal ellátása iránt. Végre harmadszor, szintén remélve a közgyűlés jóváha- gyását, nagy számú fáklyák rendeltek meg. — A köz- gyűlés mindezt jóváhagyó tudomásul vette. — Ezek után a jegyzőkönyv hitelesítésére kinevezettek: Medgyes Bá- lint, Dr. Kovács Ödön, Garda J., Telegdi K. és Sándor Károly, — a képviselők nevében a koszorúnak 10-én d. e. 11 órakor átadására kinevezettek: Gáspár J., Csató J., Medgyes, Müller M., Horváth F., Scheidel J., Sebessi A. Végül Csató János ajánlja, hogy a gyászmenet alkalmával bizonyos menetrend állapittatnék meg előre. Elnök jelenti, hogy e részben is intézkedett, s a közgyűlés el-

fogadta a tanács megállapodását. Elnök megköszönvén a tagok részvétét, a gyűlést bezárja.

A temetés.

Már jóval a kitűzött 3 óra előtt özönlött a nép min- den felől a városház-tér és a halottas ház elé. Mihelyt megkondultak a harangok, tolongott a nép a templomba, melyet már jó előre kinyitottak volt. A háznál a dalkar által elénekelt gyászdal után a 48-iki honvéd-egyesület tagjai kezeiken hozták le a koporsót a néhaiak emeletes házából, — nyomban utána a kesergő család, a rokonság. A ref. templomba vonult aztán az óriási közönség az önk. tűzoltó egylet zenekarának gyászindulója mellett. Nem hagyhatjuk említés nélkül, hogy a szomorú alkalomra nagy számban jelentek meg a vidék notabilitásai is, köztük a gyulafehérvári törvényszék, járásbírósg, egyház- megyénk legtávolabbi lelkészei stb. stb., úgy hogy a templom zsúfolásig telve volt. Itt a gyászszertartás kö- vetkező kinyomatott s a közönség között kiosztott sor- rend szerint tartott meg: a XC. zsolttár második vers- zaka orgonakisérettel elénekeltetvén, Hegedűs János tanár tartott gyászimát. A dalkar éneke után Dr. Bartók György ref. lelkész mondta el a néhaihoz méltó, esz- mékben gazdag, emelkedett s a néhai életét röviden vá- zoló gyászbeszédét. A dalkarnak erre következett gyász- dala után a menet az új városház elébe ment, hol a vá- rosház előtt elhelyezett ravatalra tétetvén a koporsó, Kovács Gyula v. főjegyző az erkélyről megtartá benn- sőségtől áthatott, megható gyászbeszédét, mely után a menetet az előre megállított sorrend szerint a tűzoltó ze- nekar gyászindulója mellett a ref. sirkertbe indult. — A menetet sorrendje következő volt. Gyászlobogó, vive két városzsolga által, tűzoltó zenekar, 48-iki honvédek, ke- reskedők, a timár-, mészáros-, szőcs-, eszmadia-, szabó-, asztalos-, kalapos-, fazekas-, kerekas-társulatok; fótanodai-, polg. iskolai- és vinczellér-kepezdei tanári kar, a kir. já- rásbírósg, kir. adófelügyelősg és adóhivatal, kerületi börtön tiszti kara, a posta- és távirada-hivatal személyzete, vasúti állomás tiszti kara, honvéd tiszti kara, megyei tiszti kar, lelkészek, énekkar, gyászkoosi, polg. iskolai leány- növendékek, a koporsó, a tanács koszoruját vivő egyen, keservekek, városi tanács, v. képviselő testület, nők, a főlebbi osztályokba nem számított közönség, két város- szolga. — Az impozáns menet két oldalán százakra menő fáklyával mentek a különböző társulatok és ezébra kiszé- melt tagjai. A sirnál Vajna Károly és Ferenéz két Fere- nez tartottak búcsúbeszédet, az első Nagy-Enyed polgársága nevében emelkedett szellemben, találó iennköli gondolatokban vázolván a pótolhatatlan férfit, a második a 48-as honvédek nevében szenvedélyesség fokozott tüzellel mutatva be a bátor, felelmet nem ismerő honvédet. Sokszoros ágyulövés mellett elhelyezték a drága hamva- kat s a menetet megilletődött kebellet, meg-megújuló so- hajjal és bánattal oszlott szét. Minden arezról lehetett olvasni a roppant vesztéség bánatos érzetét, minden ajk- ról e szavak lebbentek el: Legyen álma csendes! Áldott legyen emléke örökké!!

HETI SZEMLE.

Uralkodónk és Vilmos német császár ta- lálkoztak e hó 9-én Ischlben; hire jár, hogy a román király Budapesten találkozni fog uralko- dónkkal.

Ordódy közlekedésügyi miniszter lemondott s ezzel kapcsolatosan Hieronymi államtitkár is benyújtotta elbocsátási kérvényét.

A regale megváltása ügyében — melyről multkor szoltunk — a főlhívott pénzüzetek ki- jelentették, hogy a jelen viszonyok közt nem haj- landók a tervezetthez hasonló hitelműveletrre.

Triesztben e hó elején nagyszerű műpar- kiállítás nyilt meg Károly Lajos főherczeg véd- nöksége alatt. Az ünnepélyt azonban bomba-me- rénylet zavarta meg. Hogy ki ellen s ki tervezte, nem bizonyos, de azóta egymást érik ott a tün- tetések az olaszok ellen. E miatt a kiállítást már alig látogatja valaki.

Az új francia miniszterium, bár meg- alakítása igen sok nehézséggel járt, végre me- galakult, de a hírlapok tudósításai szerint rövid életűnek ígérkezik.

A konferencia aug. 7-iki ülésén Szaid pasa azt jelentette, hogy az Arabi pasát lázadónak nyilvánító proklamáció már elkészült s 10-én le- fordítva már elő is terjesztette.

A trónörökös pár elutazása.

Aug. 8-án az egész Hunyad-megyéből tolongott a nép a holdgölgnyi kastélyhoz és az indóházhoz. 12-kor volt az udvari ebéd, melyen a következő sorrendben ültek a meghívott vendégek: az asztal egyik hosszabb felének közepén Rezső trónörökös, jobbra Stephania főhercegnő, a trónörökösöt balra gr. Nostitzné, Pogány Gy., gr. Teleki Samu, az asztal rövidebb felén gr. Hoyos, a főhercegnőtől jobbra gr. Viltsek, gr. Pálfi Teréz, az asztal rövidebb felén Wurmbrand, jobbra menőleg az asztal másik hosszabb felén: br. Bornemisza, gr. Mitrowsky, Baresay, gr. Bombeles, br. Jósika Samu, Nopcsa Elek, dr. Lányi. Maga a koronaherceg ő fensége üritett egy poharat a viziontlátás öröme. Ebéd után a vendégek sorba állva, hol a trónörökös, hol fenséges neje legalább 4—4 percig beszélgetett velök. Azután az indóházhoz indultak. A Strigy völgyben hátszegi tűzoltók és zsilvölgyi bányászok ügyeltek fel a rendre. A hátszeg váralyi pályaudvar elkülönített része a küldötségek számára volt fenntartva. Az indóházon keresztül a kupéig széles szőnyeg terült el. Midőn a trónörökös pár a pályaudvarra ért, a bányász-zenekar az uralkodóház himnuszát játszotta. A trónörökös tábornoki egyenruhában volt, a trónörökösné szürke úti ruhában, hosszú, zsinoros, testhez álló felöltővel, havannah színű tollal ékített barna szalmakalapban, legyezővel kezében jelent meg. Kiséretükben voltak a Prágából jött főurak és udvarhölgyek. Teleki gróf huszár századosi egyenruhában előre jött. Bornemisza Tivadar és Jósika Samu bárók francia szalon-, Wurmbrand Nándor gróf vadászruhában jelentek meg a bücsutisztelgésen. Kendeffy Samu, Baresay Árpád, Pogány Károly, Pogány főispán és Baresay Árpád díszmagyarban tisztelgették. Képviselek voltak még a megyei törvényhatóság, a dévai törvényszék s a megyei papság. A trónörökös először Kendeffy Samunak nyújtotta jobbát, megköszönve a vadászterület átengedését. Azután Bornemisza Tivadar báró és nejenek s Nopcsa Elek bárónak és nejeinek nyújtott kezét, kiktől a trónörökösné is kézfogással búcsuzott el. Erre a papság fel fordult, melynek élén Weber hátszegi plébános volt. Pogány főispán Demusian hátszegi vikariusához vezette ő fenségét, aztán halk hangon rövid köszönetet mondott a trónörökös párnak látogatásáért; végül szerenés utazást kívánva, Rezső ő fensége szívélyesen szorított kezét Pogány főispánnal. A közönség eljenzésbe tört ki, mire a trónörökös megköszönte a tapasztalt figyelmet, hűséget és ragaszkodást, kilátásba helyezte, hogy nemskára viszatér és „isten áldja” szavakkal közeledett a kocsisok, honnan visszafordulva még egyszer megköszönte az főispánnak Hunyad-megyei ragaszkodását és tisztelgését. „Ezerszer köszönöm a szíves fogadtatást!” hangzott a trónörökös ajkairól, de szavait elnyomta az élénk eljenzés.

A szalonkocsi ajtajánál Marzsó m. kir. vasúti felügyelő, Kanovics igazgatóhelyettes és Szini felügyelő fogadták ő fenségeiket, kik kocsira szállva, az ablakhoz jöttek, főhajtásokkal köszönve meg a hódolatjeljes búcsutisztelgést. A zenekar a Rákóczy indulóra gyűjtött, a vonat jelt kapott az indulásra. Ő fenségeik nyájas mosolyal ajkaikon állottak az ablaknál a közönség szünni nem akaró eljenzése közt. A második kocsiiban az udvari kíséret foglalt helyet. Bombelles és Wilezek gróf társaságában ült fel Teleki gróf is, kit ő fensége vendégül hívott meg Schönbrunnba.

A nemes ifjak banderiumában részt vettek Balázs Farkas, Baresay Géza, Kenderesy Ernő, Lengyel József, Mara László, Puy László, Teleki Árpád gróf, kik közvetlenül a trónörökös pár kocsija mellett lovagoltak díszmagyarban nemzeti vállszalaggal. Hátszegyvidéki népviseletben banderium nem vonult ki, az elutazás gyorsítása miatt.

A trónörökös párt a feldiszipelt tövisi indóháznál ép oly lelkes, ünnepélyes fogadtatás várta, mint pár nap előtt. A nagyszámú közönség viharosan éljenzte a fenséges párt.

Az erdélyi vasút képviselői eddig kísérték a vonatot, melyet itt az államvasutak képviselői: Walter felügyelő, Ejszaky Károly és Virányi István vettek át.

A trónörökös párt vivő vonat este 10 óra 7 perczkor érkezett Kolozsvárra.

Az indóház ünnepélyesen feldiszipelt és fényesen világítva volt. A perron mentén lomb- és virágfüzerek, köztük lampionok és lobogók; a perron föléle mécsesekkel volt szegélyezve; közepén transparent, R. S. monogrammal, a fenséges pár arcképeivel, nemzetiszíni lobogók között. Az indóház emelete hosszában mécsesekből óriási betűkkel volt kirakva e szó: Kolozsvár.

A díszítés, világítás általában igen szép volt; csupán ő fenségeik arcképei nem vallottak mesterképre. Órákkal a gyorsvonat érkezete előtt elkepte a közönség a perront, majd a pályaudvart is. Mikor a vonat jöttét jelezték, már ezer meg ezernyi sokaság volt összegyűlve, csak a vonatnak hagyva széles utat, mely a második sinen robogott be.

Viharos eljenzés fogadta, melyet ő fenségeik az udvari kocsik ablakából nyájason köszöntek. Az eljenzés majdnem folytonosan hangzott, a vonat 15 percznyi itt időzése alatt.

Stanc vendéglős és személyzete felszolgálták az előre megrendelt souper, melyhez ő fenségeik meghívták a szintén a vonaton lévő Teleki Sámuel gróft is. A kiváló ízlelesen szervizolt souper-val a jónévi vasúti vendéglős ez alkalommal is derekasan kitett magáért.

Souper után ő fenségeik ismét megjelentek az ablaknál és folyton ott maradtak, a vonat elinduláig, egyre köszönve a roppant számú közönség lelkes és sűrűn ismétlődő eljenzéseit.

Ember-ember hátán volt, a rend mindazonáltal jól fentartva.

A vonat elindulakor (előbb a rendes gyorsvonat indult ki) egrázó óvatival vett búcsút a közönség a trónörökös pártól.

Kísérje áldás ő fenségeiket és hozza a gondviselés minél előbb ismét országgrúnkba.

Tanügyi jelentés.

A kolozsvári államilag segélyezett nyilvános felsőbb kereskedelmi iskolában az 1882—83-ik tanévre a beiratások f. évi szeptember 1—5-ig délelőtt 9—12 óráig az intézet helységében (Főtér, plébánia épület) eszközöltetnek; ugyanazon napokon a délutáni órákban 3—5 óráig tartanak a felvételi és javító vizsgálatok. A tanév ünnepélyes megnyitása szeptember 5-én délelőtt 10 órakor lesz s a következő napon reggeli 8 órakor a rendes tanítás kezdetét veszi.

E felsőbb kereskedelmi iskola első osztályába oly növendékek vétetnek fel, kik a gymnasium, real- vagy polgári iskola 4 alsó osztályát legalább kielégítő sikerrel végezték. A magasabb osztályokba való felvétel vagy a megelőző osztály tantárgyaiból sikeresen kiállandó felvételi vizsgálat, vagy valamely hasonrangú és nyilvánossági joggal felruházott intézet megfelelő bizonyítványa alapján történhetik.

A tanintézetbe belépő növendékek beiratásuk alkalmával „beiratási díj” ezímen egyszer s mindenkorra három frtot tartoznak fizetni. Tandíj a rendes tanulóktól egy évre 30 frt, melynek fele a beiratás alkalmával, a másik fele pedig február elején fizetendő. A rendkívüli tanulóknak anynyi 3 frtot fizetnek egész évi díjúl, a hány tanórára járnak be hetenként, mind addig, míg dijaik a rendes tanulóknak eléri. A tandíj fizetés alól, hiteles bizonyítvánnyal igazolt szegénység alapján, kitünő és jeles általános osztályzatú bizonyítványt felmutató tanulókat részben vagy egészben fel is menthet a felvételi bizottság. Ifjusági könyvtár alapjára minden tanuló 2 frtot tartozik fizetni, mely alól senki sem nyerhet feloldást. Oly tanuló, kik a középtanoda négy alsó osztályát nem

végezték s felvételi vizsgálat alapján kívánnak az intézetbe lépni mint rendkívüli tanulók, az ilyen felvételi vizsgálatért 5 frtot tartoznak fizetni.

Vidéki tanulók csak oly házaknál fogadhatnak szállást, a hol megnyugtató felügyeletben részesülnek; épen ezért a vidéki szülők tartoznak fiaik beiratása alkalmával az igazgató tudtára adni, hogy kit bíznak meg a tanuló házi felügyeletének és gondozásának kötelességeivel és jogaival. Az elszállásolás eszközésében az igazgatóság készséggel nyújt segédkezet a hozzá fordulónak.

E felsőbb kereskedelmi tanintézet azonos szervezeti és teljesen egy rangú a budapesti kereskedelmi akadémiával s növendékeit ugyanazon életpályákra kés ziti elő mint amaz. A végzett növendékek katonai kötelezettségük kitöltésében az egy évi önkéntességre vannak jogosítva.

Az intézet szervezetével részletesen megismertető programokkal minden díj nélkül szolgál az érdeklődőknek az igazgatóság.

Kolozsvárt, 1882. augusztus 8-án

Kiss Sándor,
igazgató-tanár.

VIDÉKI LEVÉL.

Dieső-Szentmárton, 1882. aug. 10.

Nyéki társulata, utolsó tudósításom óta a „Falu roszszát,” „Peleskei notáriust,” „Mukányit,” „Veres hajut,” „Proletarokat” és a „Sárga csikót” adta elé, hol emelve, hol szálitva lelkesültségünk fokmérőjét; azonban az előadások „jó” általános osztályzat alá eshetők.

Örvendetes jelenség, hogy a „kitünőt” a nőszereplők adják a helylyel-közrel elégtelenek kiemelése: Homokiné péld. habár szerepei ellenszenvesek, aztán Benkő Jolán oly közvetlenséggel, akkora szinpadai otthonossággal játszanak, hogy közönségünk szerzett babérai számát készséggel szaporítja egygyel-egygyel. Elismerés illeti Acs Irmát, a hibás mellett is jó szendét; sikerei érdekében kérjük, hogy a hangszínezésben igyekezzék magát tökéletesíteni. Bürgerné „Finom Rozsi-ja” maradandó s reményekre jogosító nyomokat hagyott. Völgyiné tüzről pattant szakácsné s a kifogastalan „Sári” — Nyékiné a „Veres hajuban” egyiránt jeles alakítások és a „finis coronat opus” elvet valóstól; Benkő Jolán „Bakaj Erzsikéje,” hogy az Istenke áldja meg, csokolni való „esece” czukorfalat volt. Énekművészetét egész szépségében az este mutatta be s a fel-feljelülő tapsvihar a teljes megelégedés méltó kifejezése volt.

De épen ez erős női szereplőkar oka, hogy a férfi erők működése, legalább is részleges ürt, kívanni valót hogy fenn itt-amott a nézőtérén: minden elismerés Hevesinek a „népsziműnékes”-nek; de a „Mukányibeli” főispánjának maskirozása meg csak nem is — esezés-kocsisra emlékeztetett. Nyékiné s szinpadon sokszor láttunk jobb „Zajtay Istvánt,” „Kozak Manót,” Völgyinél „Mukányi-t” s pedig mert amazok ezen halás szerepekbe sokkal több tüzet a lelkesedésnek vitték: a tűz, mint tudjuk, melegít.

Vesselényi, mint „Timót P.” és Püspöki Anna mint „Elza” léptek fel először a „Proletarokban.” Vesselényinek kitünő organuma, jó alakító képessége s kiviteli ereje jobb színészeink sorában nyitnak helyet. Püspöki Anna pedig a „Sárga Csikó” hollywoodosában Miskolcival gyönyörűen járta a káliai kettőt.

A szintársulat e hó 20-ikáig marad itt; ma „Bukov” adatik Benkő Jolán jutalomjátékul. Erről s egyebekről, jövő levelemben.

N.

Fővárosi levél.

Budapest, 1882. aug. 8.

Kedves barátom! Már megint nagy riadalom zavarta föl a főváros köreit békés nyári siesztájukból.

A főváros házi pénztári hivatalának alpnéztárnoka néhány nap óta nyomtalanul eltűnt.

— Marietta, kérkedhetsz-e? Lásd, mindent, a mivel bírok, neked szeretnék adni. Akarsz-e szivesebb lenni hozzám, mint másokhoz?

— Ő nem felelt. Midőn azonban a lelkész lakba léptek, rápillantott oldalt s a mint annak nedves szeméit látta, oda susogta neki: „Kedves Colin.” Amaz meghajtá magát s megcsókolt a hölgy kezét. Ekkor felnyit a szobaajtó s — Jerome atya kilépett ünnepies ruhában. Az ifjú mintha szédültet volna, szorosan tarták egymást. Nem tudom a kézsök hatása, vagy az öreg iránti féltisztelet volt az oka?

Marietta ányujtá a koszorút a lelkésznek. Az a lány fejére tevő s szolt: „Gyermekek szeressétek egymást!” s aztán meggyőzőleg, rábeszélőleg inté Mariettát, hogy szeresse Colint. Az öreg úr ugyanis rosz hallása miatt, vagy helytelenül értette, vagy talán elgyengült emléje miatt elfeledte a völgyéne nevét s azt vélte, Colinnek kell a völgyénekné lennie.

Az öreg beszéde megindítá Marietta szívét s könyvek és zokogás közt kiálta fel:

— Oh én szeretem régóta őt, de ő gyűlöl engem.

— Én téged gyűlölmi Marietta? — szolt Colin. — Lelkem csak benned élt, mióta La Napouleba jöttél. Oh Marietta, téged gyűlölve hogy remélhettem volna hát, hogy te szeress engem? — Nem imád-e téged egész La Napoule?

— Miért kerülsz engem Colin s vonod el tőlem minden játszótársnőimet?

— Oh Marietta, mikor láttalak, a félelem, rettegés, bánat és szerelem egymást üzék lelkemben. Nem volt bátorságom közeledni hozzád; s ha nem voltam közel hozzád, még boldogtalanabb valék.

Mialatt így beszélgettek, az öreg pater azt hitte ezivódnak. Karjait feljók terjeszté, egymáshoz vitte őket s esedezve szolt: „Gyermekek, gyermekek szeressétek egymást!”

Ekkor Marietta Colin keblére borult s Colin mindkét karjával átölélé s mindkettőjük arca sngározott a néma örömtől. Elfeledték a lelkészt, el az egész világot. — Colin ajka Marietta édes szájára tapadt. Csak egyetlen csók volt az, de az a legédesebb megsemmisülés csókja volt. Mindketten egymásba voltak olvadva. Mindketten oly annyira elveszték eszméletüket, hogy tudtak nélkül követték az elragadott Jerome patert az egyház oltára elé.

— Marietta! — sohajtá az ifju.

— Colin! — sohajtá a leány.

Az egyházban sok ájtatos imádkozott, de bámulatlan lőnek Colin és Marietta eljegyzésének tanúi. Sokan kitaláltak a templomból az ünnepély végeztével, ki jobbra, ki balra, hogy szerteszét hirdessék La Napouleban: Colin eljegyzé Mariettát.

Mikor vége volt az eljegyzésnek s azután végbe ment esküvőnek, Jerome atya végtelenül örvendett, hogy a dolog ilyen jól sikerült s a jegyesek részéről oly kevés ellenállásra talált.

XI. A csodás történet vége.

Ekkor jött lihegve Manon asszony. Sokáig várt a völgyényre otthon, de az nem jött. Az utolsó harangkongás elűzte aggályát. Őt meg egyenesen Hautmartin úrhoz. Ott azonban új meglepetés várt rá. Megtudta ott, hogy a kormányzó úr szolgálva együtt megjelent, a bíró számadásait, a pénztárt, jegyzőkönyvet átvizsgálta s azután Hautmartin urat még ugyanazon órában elfogatta.

— Ezt bizonyosan az istentelen Colin tette! — gondola. Gyorsan a lelkészlakba ment, hogy Jerome atyától az eljegyzés elhalasztásáért bocsánatot kérjen. Ott meg nevetve, mintegy művére kevélyen lépett elébe a jó öreg, kezéin hozva az ifju párt.

Manon asszony most aztán, hogy a történetről értesült, elvesztette esztét, hangját a szó legkomolyabb értelmében. Colin ellenben sokkal inkább eszenél s hangjánál volt, mint valaha életében. Elmondá szerelmét, beszélt az eltört korszórol s a bíró álnokságáról, és eléadá, hogy lealézá a gonoszt. Aztán Manon asszony áldását kérte, miután a házasság megtörtént s Mariettát azért legkevésbé se érheti vád.

Jerome pater, ki távolról sem érté mi történt, égre emelt szemekkel mondá: „Csodálatosak az égnék útai!” Colin s Marietta megcsókolták kezét, Manon asszony; csupán mert félt az ég haragjától, az ifju párra adta áldását s e közben megjegyezté, hogy elvesztette fejét.

Manon asszony fölötte örvendett vejenek, midőn megismeré annak vagyoni állását, s kivált miután Hautmartin urat csakugyan orrával együtt elfogták.

Az eltört korszót a család mint drága ereklyét őrizte folyton a mai napig.

TÁRCZA.

AZ ELTÖRT KORSÓ.

ZSCHOKKE után:

— Dr. BOROS GÁBOR. —

(Vége.)

X. Csodálatos fordulatok.

Colin még az nap Grasse-ba lovagolt, a kormányzó úrhoz, s más nap reggel korán jött vissza. Hautmartin úr pedig csak nevetett hozzá s Manon asszónynak minden gyanuját elmondá, s megcsókolt, hogy levágatja orrát, ha Colin nem fog az eltört korszóert háromszáz lívrét fizetni. El is ment Manon asszónnyal együtt Jerome paterhez az eljegyzés végett s útközben jól telebeszélte a nő fejét, hogy figyelmeztesse Mariettát kötelességére, hogy mint engedelmes gyermek ne tegyen anyja akarata ellen s ne szegüljön ellen a házasságnak. Ezt különben megígérte a jó öreg pater is, bárha mindannak a mit fülebe kiáltottak, csak felét értette.

De Marietta hálósobáskájába vitte az eltört korszót s most szerette még azt igazán; úgy tetszék neki, mintha a paradicsom saját lelkébe költözött volna, mióta az a korszón átlukasztott.

Mikor hát eljött a vasárnap reggel, így szolt Manon asszónny leányhoz: „Öltözködj fel jól s vidd e myrtus koszorueskát Jerome atyához, ő kérte egy ara számára.”

Marietta felöltözködött díszes vasárnapi ruhába, minden gyanu nélkül elvevő a koszorút s Jerome atyához vitte.

Útközben találkozott Colinnal, ki barátságosan, de szemérmesen köszönté s midőn a lány megmondá, hogy hová viszi a koszorút, azt mondá Colin, hogy neki épen arrafelé van útja, a lelkészhez kell vinni az egyházadót. S a mint tovább mentek, hallgatva megfogá a nő kezét; reszkettek mindketten, mintha egymás iránt elkövetett nagy gonoszságok nyomnák lelkeiket.

— Megbocsátottál nekem? — susogta aggodalmasan Colin. — Oh Marietta, mit tettem én ellened, hogy oly kegyetlen vagy hozzám?

De a lány nem birt egyebet mondani, mint: — Légy csak nyugton Colin, a szalagot vissza fogod kapni. S én megtartom korszódat. Tehát csakugyan te küldted?

az inté-
felvételi

nak szál-
ek; épen
kalmával
a tanuló
geivel és
zgatóság

tervezeti
akadémia-
elő mint
egők ki-
sitva.

ndor,
tanár.

g. 10.

a „Falu
s hajut,”
emelve,
az elő-

őszerep-
Homon-
Benkő
ssággal
számát
és illete
k érde-
k magát
adó s re-
tűzről
ékiné a
a „finis
„Bakaj
elő „ese-
ségében
es meg-

y a férfi
i valót
Heves-
főispán-
kocsira
nk jobb
ányi“-t
tal több
melegit.
na mint
selényi-
eli ereje
ki Anna
gyönyö-

„Bukov
ebekről,

N.

g. 8.

om za-
tárnoka

ámulat-
Sokan
vel, ki
apoule-

végbe-
oly ke-

várt a
narang-
rtin ür-
dta ott,
a bíró
azután

gon-
atyától
tt meg
jó öreg,

ntekről
olyabb
hang-
ét, be-
eladá,
ildását
azért

t. égre
útai!“
szony;
dta ál-
t.

midőn
Haut-
örizte

Hogy e hír kellő jelentőségét felfoghassuk, tudnunk kell, 1) hogy a főváros évenként 5—6 millió budgettel dolgozik; 2500 embernek ad jó fizetést kenyert; 2) az Ormai-féle 18 ezer, azután a Keiner-Hegedüs-féle nagy sikkasztás már úgy is eléggé felizgatta a kedélyeket. — És most ime, egy újabb eset, a mely a legnagyobb mértékben képes volt a sikkasztás sensatiós híreinek hitelt adni. Sajátságos időköt élünk. Manapság a pénztárnoki állás — bármily szép, jövedelmes, tisztességes, nagy bizalmat igénylő és felelősséggel járó volt eddig — hasonló került hivatal lesz, mint pl. a — végrehajtó. Nem is csoda. Midőn akkor is szoktak, a mikor nem sikkasztanak! Ez már manijukká válik a cassieroknak.

Nagy hűhóval indították meg, természetesen a pénztárvizsgálatot, de hiányt nem fedeztek fel. Mindent a legnagyobb rendben találtak. És egész határozottsággal irhatom, hogy egyetlen fillérhez sem nyult s mindent rendben hagyott. Hogy miért ment el látatlan-hallatlan, azt nem tudja senki. Privát bajok és gondok, s az még mindig elismerésre méltó, hogy nem azonosította a saját zsebet a fővároséval, a mint ezt már mások oly gyakran megtették.

Egyébiránt jellemző az itteni házi viszonyokra a következő kis epizód, a mely a pénztárvizsgálat alatt játszódott le.

X. tanácsnok kéri a mai naplót is megvizsgálás végett.

— Minek a maiakat megnézni? — veté ellen egyik vizsgáló biztos. — Azokat majd a jövő sikkasztáskor rojguk megtekinteni!!

Persze reneteg nevetés derítette föl erre a hivatalos eljárás méltóságát.

Hát hogy a botrányból ne menjek ki, irok még valamit a népszínházról. Hegyi Aranka és Komáromi Mariska kisaszszonyok csakugyan elmennek a népszínházról. Hegyi k. a. oly fényes ajánlatot kapott egy bécsi színházról, a melyet el nem fogadni egyenes bolondság lett volna. És ő egyszerűen visszautasította volna azt, ha Evva nem bánt volna vele oly igen méltánytalanul. 6000 frtot ígért neki — ez összeg emelése nélkül. A kisaszszony Bécsben már az első évben 9000 frtot kap. Az 5000 frt vinculumot is a bécsi színház fizeti ki Evvának.

Érdekes volt a Komáromy k. a. megválasza a népszínházról.

Egy alkalommal ugyanis a k. a. a próbára későbbben jelent meg. Evva az egész személyzet előtt rápirított s dorgatoriumát a szavakkal végzé:

— — — Igazán nem bánám, ha már nem volna itt a kisaszszony!

— Hallották az urak — szolt erre a kisaszszony — hogy Evva úr kijelenté, hogy nem akar engem a színháznál. En ezt a kijelentést olybá veszem, mint a szerződés felbontását az ő részéről s ime, ezennel felmondom neki, vinculum fizetés kötelezettsége nélkül.

Persze erre Evva puff lett, de nem volt mit tennie. S Komáromi Mariska a nemzeti színházé ma.

Készülünk nagyban a szentistván-napra. A városligeti népnépválasztás rendkívül nagyszerűnek ígérkezik s ez már most meglátszik mindenfelé. Szünetelni fog e napon minden, még az — újságcsinálás is. Ez pedig nagy szó a Bródy-féle sajtó- zsidók kapzsúsága miatt. A lakásokat már is oly nagy számban keresik, hogy mindenki jól teszi, ha mielőbb gondoskodik szállásról. Itt lesz az egész ország, a mit az ideai kitűnő termék most igen valószínű tesz. Szóval lesz öröm e napon! . . . Csak a külső láthatáron ne emelkednének olyan bolond fekete felhők. S itt általános a meggyőződés, hogy a mi politikánk gyenge lesz villámhárítónak.

Or d o d y is azért menekül jó előre a zivatár elöl. Utódja csakugyan Károlyi Sándor gróf lesz, a mint biztosan hiszik.

Lapádi.

Köszönet nyilvánítás.

Néhai Farezádi Sándor Elek, a feledhetetlen férj és örökre áldott emlékü nagybátya elvesztése felett érzett mély fájdalom sulya alatt sem mulaszthatjuk el hálás köszönetünket nyilvánítani Nagy-Enyed város tanácsa és képvisellete, az ev. ref. egyház-köztség, a Bethlen-főtanoda, az alsófehérmegyei szabadelvűpárt, a 48-iki honvéd egyesület, a polgáriskola, kisdudóvó intézet és a nagy-enyedi izraelita hitközség, valamint a többi testületek, — továbbá nagyméltóságú br. Kemény Gábor, mélt. Zeyk Károly, mélt. br. Splényi Henrik, mélt. Zeyk József, tek. Csató János, nagys. Gáspár János, nagyt. Hegedüs János, t. dr. Bartók György, t. O. Veress Gábor, t. Vajna Károly, t. Kovács Gyula, t. Ferenczi Ferencz és általában az egész nagy közönség azon mélyen megindító nemeres részvéteért és közreműködéséért, melylyel megboldogult kedves halottunk emlékét megtisztelni a mi mély gyászunkban osztozni siettek!!

A mily kiüríthatatlanul fog élni szívünkben az elköltözött nemes lélek jószágteljes, szelid képe, ép oly maradandó és drága lesz nekünk mindig a jók és igazak oly megragadó alakban nyilvánult elismerésének és rokonszenvének emléke. —

Nagy-Enyeden. 1882 augusztus hó 11-én.

A gyászoló család.

Az esőkészítés Áfrikában.

Áfrika déli részén az eső-csinálás formális iparág és minden egyes törzsnek megvan a maga, egy vagy több ilyen eső-művésze, de azon példabeszéd szerint, hogy senkiesem próféta saját hazájában, ők is távol eső helyeken gyakorolják művészetüket és e czélból rendszeresen mesziről hívatnak meg.

Ha az eső-csináló az ígért esőt nem idézheti elő, ahhoz a kifogáshoz folyamodik, a mihez a világ összes bűvészei folyamodnak hasonló esetben; nevezetesen, hogy titkos befolyás vagy ellenkező bűvészkedés tette esalhatatlan szereit hatálytalanokká. Így az elefánt-csontnak tulajdonítanak ilyen eső-űző erőt, miért is ezt nyáron csak is naplemente után és gondosan begöngyölítve szokták forgalomba hozni.

A betsuak egy törzse hosszabb ideig szenvedett a tartós szárazságtól; végre egy népgyűlésen tanácskoztak, hogy mi módon lehetne e bajon segíteni, s elhatározták, hogy meszsze vidékről fognak egy híres eső-csinálót hozni.

Ez fényes ajánlatok által csábítatva meg is jelent. Az égbolt, mely izzó serpenyőhöz volt hasonló, rögtön megérkezése napján, még mielőtt ezerféle szereit, melyek megégetett bőreger-koromból, különféle állatok hulladékaiból es beleiből, tehénször csomagokból, kigyók gyűrűből s más effélékből állottak, kipakolhatta volna, — sürű nehéz felhők boríták el; villámok cikáztak, erősen dörögni kezdett, sőt egy pár csepp eső is esett. A nép öröme és az eső-csináló szemtelensége nem ismert határt: fennen hirdette, hogy ez évben a nők kertjeiket csak a halmokon műveljék, mert a lapályok el lesznek öntve s elbeszélte, hogy törzse ellenségének falvait miként tette tönkre parancsolván a fellegeknek, hogy rájok szakadjanak, miként állított meg egy hatalmas sereget, anynyi esőt boesátván le, hogy utjokban hatalmas folyam keletkezett stb. Fajdalom! azonban napok, hetek multak a nélkül, hogy a betsuak esőt kaptak volna; minden hokusz-pókusz ellenére csak nem akart esni.

Végre egyszer könnyű permeteg keletkezett. Már már a bűvész kunyhójához futottak gratulálni, midőn a permeteg elállt, kiderült és aztán ismét hetek és hetek folytak le esőcsepp nélkül. Az eső-csináló mindinkább szorultságba jutott, új meg új kifogásról kellett gondoskodnia.

Igy elrendelte, hogy páviánt fogjanak neki, tudva, hogy ez különben is nehéz dolog s hozzá tette, hogy az állatnak hibátlanul kell lennie. De hát a férfiak előteremtették s elvitték neki.

„Szíven darabokra van tépve, megnémulok a fájdalomtól, nem mondtam-e nektek, hogy nem tudok esőt csinálni, ha a majomnak csak egy szál szőre is hiányzik“, mondá s a majom füleire mutatott, mely egy helyen kissé megvolt karczolja.

Hogy újra időt nyerjen a esaló, most már orozslán-szívet kért. Elhozták, de a felhők a kuruzslónak minden fenyegető hívására se jöttek közelebb. Azzal indokolt, hogy egy legutóbb eltemetett embert nem mostak meg kellőleg; ki kell hát ásni s újra eltemetni.

A törzs fölötté irtóztott a hullaktól, de azért erre is rá szánták magukat, hanem eső csak nem esett.

Ekkor a miszsióáriusokat okolta a bűvész ezt mondva: „Az ő fehér arcuk és a haragok ijesztik el az esőt.“ Hoszsú ideig roszsz dolguk volt ezután a miszsióáriusoknak, míg az egyiknek eszébe nem jutott, hogy talán ezek jobban értenek ehhez a mesterséghez, mint a bennszülött proféták. Az ok, a miért ezt gondolták, igen különös volt.

Mikor n. i. hideg, csipős szelek támadtak s esőtől lehetet felni, a miszsióáriusok szokás szerint felvették sötét felöltőjüket és a betsuak szentül hitték, hogy e sötét színű kabátokon van az a bűvös erő, melynek fogva esőnek kell lenni.

k. i. i.

Nagy emberek szokásaiból.

Remélve, hogy a nem régiben közölt hasonló tárgy czikk nem okozott unalmat a t. olvasónak, közlünk még azokból a különzködésekből egyet-mást. Rosz szokások azok, vagy figyelmetlenség, néha meg a negyelyezés oly tulajdonokat ültetnek az emberbe, a melyektől aztán szabadulni vajmi nehezen, sokszor épen nem bir.

Voltaire megszokta minden munkájába úgy beleélni magát, hogy sokszor nevétségig ment. Így, midőn Catilina ezimű szomorujátékát írta, hogy annál jobban felkészüljön az írásra, fehér lepelbe burkolozott, abban járt fel s alá s kertjében hangosan kiabálva szavalta verseit.

Stáel aszszony sohase birt eszmét találni, ha ujjai közt apró kenyérbél-golyócskával nem játszott.

La Place, korának egyik legnevezetesebb mérnöke, ezernagomlyaggal játszott, valahányszor dolgozott; ha e gomolyag nem volt kezében, vége volt éles elméjűségének.

Ha Diderot dolgozott, kezével lábával kapalozott, időnként föl-föl ugrált, nyargalva futotta be szobáját, parókáját földobta s így kinlódott. Egykor egy barátja sirva találta. Miért sirsz? — kérdé. Jövő beszélyem hőseinek szomorú végét siratom.

Berault költő mindig csak bizonyos öltönyben tudott írni; ellenben Picard, a vígjátékíró, csupán az ágyban írt. Picard barátja, a drámaíró Etienne ha dolgozni akart, haza szaladt, nejét, gyermekeit elkergette hazulról, bezárt mindent s mély esendben ágyára fekvé költött.

Le Sage, a Gil-Blas halhatatlan szerzőjének gondolatbősége a naptól függött; ha borult idő volt, nem jött egy gondolata, ha kiderült, irt derülten. Minél magasabba hágott a nap, az ő gondolatai annál merészebbek, magasztosabbak voltak; ha a nap nyugovóra tért, hanyatlott az ő gondolatainak magassága is.

Már volt Girodet festő, a ki éjjel felugrott, gyertyát gyújtott, festőtámlányához ült s leggyönyörűbb képeit ekkor festé.

ö — t —

A makói szent rabbi.

Egy szent rabbi szokott Makóra járni, minden esztendőben megfordul ott egyszer.

Olyan forma ember ő a zsidók között, mint nálunk a peregrinusok szoktak lenni, csakhogy sokkal nagyobb tiszteletben tartják. Boldog az a ház, bármilyen gazdag zsidó legyen is, a hova megnyerhetik szállásra és ellátásra. Formális versengések folynak a jobb módúak között.

Tavaly ilyenkor a Schwartz családót érte e kitüntetés. Két éjszaka hált náluk a szent ember s ott is ékezett ez alatt. Tejbe, vajba fűrésztötték, mint mondani szokás.

Az utolsó napon nagy búcsu-reggelit adott a házi

aszszony s mulatni akarván a nagy rabbit, összes drágaságait megmutogatta neki.

A rabbi megnézvén e dib-dáb földi értéket, ékes szavakban útalta azok haszontalan voltára s a menyecék felé terelte a szép aszszony figyelmét, szivére kötven, hogy sokat imádkozzék. Aztán egy kopott imádságos könyvet vett ki zsebéből és neki ajándékozta.

— O szent rabbi. Ez a könyv lesz az én minden-napi eledelem. Áldj meg atyám! Én buzgó vagyok s szeretem Jehovát.

— Majd meglátom leányom!

A fiatal aszszonyka, ha vagy a cselédek hívták, vagy ha más dolga akadt, többször kiment a szobából, ott havyan magára falatozva a rabbit.

Midőn ez végre fölkel s elbucszott, a nő megcsokolá a könyvet, melyet tőle kapott és szekrénybe helyezte.

— Imádkozzál belőle, szolt még egyszer a szent s elment, hogy egy évig megint végig vándorolja Magyar- és Lengyelországot.

Azonban alig, hogy távozott a rabbi, ijedten vette észre az aszszony, hogy legértékesebb gyémántgyűrűje hiányzik.

Keresték mindennütt, zeget-zúgot felkutattak érte, de csak nem került ki sehonnán.

Akárhogy szerették volna is távol tartani az illetlen gyanút, de bizony mindig előtérbe tolokodott az, hogy a gyémántgyűrűt még se lophatta el más, csak a rabbi.

Gyanujoknak még sem adtak kifejezést, — szégyenltek a dolgot, fájt ez a tudat.

S midőn az idén, egy év múlva, ismét Makóra ért a nagy ősz szakálu rabbi, nagyon csodálkoztak rajta, hogy oda mert menni még egyszer s kivált azon, hogy egyenesen hozzájuk szállt.

Nem bírtak magukon uralkodni; nagyon hidegen fogadták.

A rabbinak feltűnt a dolog.

— Ti nem fogadtok engem olyan szívesen mint tavaly. Mi ennek az oka édes leányom?

Az aszszonyka himezett-hámozott, mire a rabbi szigoruan közbe szolt:

— Ne tarts engem hazugságokkal, leányom! Én az úr szolgálja vagyok s az igazság útján járok.

— Tehát igazat szólok. . . Ne haragudj szent öreg, nem tudom, az eszemet vette-e el Jehova, de én abban a gyanuban élek, hogy a gyémánt gyűrűmet te vetted el, szent rabbi.

A rabbi keserűen mosolygott s haragosan ránczolta össze szemöldeit:

— Istenámitók vagytok! Vedd elő bűnös aszszonyi lélek az imádságos könyvet, melyet tavaly ajándékoztam neked.

Az aszszony engedelmeskedett s a mint előhozta azt s kivette a tokjából, eléje gurult az elveszett gyémánt gyűrű.

— Tavaly ilyenkor a reggelinél tettem ide — szolt a peregrinus rabbi szemrehányólag — s azóta ezt a szent könyvet nem nyitotta föl emberi kéz!

P—p.

VEGYES HIREK.

— Állandó gyümölcskiállítás látható e hó 12-ike óta Ungerpek Miklós helybeli kereskedő kirakatában, melyet egyes termelők és nevezett derék kereskedőknek segélyével gyümölcsészeti égyületünk léptetett életbe. Célja e kiállításnak: hogy közönségünk a természetre érdemes gyümölcsfajokat könyvszerrel megismerhesse. — A kiállítás mtgs. Zeyk József úr Belle de Juillet, nantes-i vajonc, Congres de Paris és Sebastopol nevezeti kortéinek továbbá Özv. Bálinth Benjaminsé által küldött Vilmos kortének és nyári tafo-ta-almának bemutatásával vette kezdetét. Örömmel üdvözlöljük ez üdvös vállalatot, melynek szép jövőt jósulhatunk, annál inkább, mivel — mint értesültünk — mtgs. Zeyk József úr az elismerésre méltó ígéretet tette a választmányok miszerint csaknem pártalan beállítású gombási gyümölcsöséből folytonosan el fogja látni jeles gyümölcsökkel a kiállítást.

— Helyreigazítás. Mult számunkban hozott „Diák-sport“ cz. közleményünkre vonatkozólag a főtanodai gazdától vett értesülésekre nyomán kötelességünknek tartjuk az igazság érdekében kijelentni, hogy az ügy ugyan tényleg megtörtént, de annak szereplői vagy még vagy már nem diákok.

— Új ezresek. A szeptember 1-én forgalomba kerülő új ezres bankjegyek egy harmaddal nagyobbak lesznek az új százasoknál és hasonlóképen kék alapor, új csinos alakokkal s jelvényekkel lesznek ellátva. Az új ezresek pontos leírása a legközelebbi napokban fog a két állam hivatalos lapjaiban megjelenni.

Pályázati hirdetés. A erdélyi gazdasági égylet által a nagyenyedi m. kir. vinczellér-képezde növendékei részére alapított két 150—150 forintos ösztöndíj megürül-vén, arra az 1882-es-iki október 1-én kezdődő tanévre pályázatot nyitattik a következő feltételek alatt: 1. A folyamodó mindkét félvi bizonyítvány mellékelésével igazolni tartozik, hogy a nagyenyedi m. kir. vinczellér-képezden az első évi folyamot jó sikerrel bevégezte. 2. A folyamodó szegénységét saját községi előjáróságának bélyegtelen bizonyítványával igazolni tartozik; végre 3. A nagyenyedi vinczellér-képezde t. igazgatóságának nyilatkozata kívánatik arra nézve, hogy folyamodót nemcsak szorgalma és szegénysége, hanem példás erkölcsi magaviselete is az ösztöndíjra érdemesíti. 4. Az ösztöndíj egy évre szól ugyan, de az erdélyi gazd. égylet igazgató választmányja fenntartja magának azt — ha az illető arra érdemtelenné vált, — időközben is azonnal beszüntetni. Pályázni kívánok felhivatnak, hogy a fentiek szerint felszerelt folyamodványokat f. évi szeptember hó 1-éig az erdélyi gazd. égylethez Kolozsvárra czimezve küldjék be. — Kolozsvárt, 1882. augusztus hó 10-én. Szabó József, egyleti alelnök. Gamauf Vilmos, egyleti titkár.

— Figyelmeztetjük mindazon t. családokat, kik gyermekeiket főleg a német nyelv elsajátítása végett, német városba szándékoznak adni, hogy az 1882—83. iskolai évre tanuló fiuk és leányok, teljes ellátással, izletes kosztal s anyai gondoskodás mellett: Dahnhauser Rezső községi-tanító urnál, mérsékelt havi fizetés mellett elfogadtatnak Felkán, Szepesmegyében.

— **Szent István napra** — mikor a szeretetház a városligetben nagyszerű országos ünnepélyt rendez — igen sok látogató megy e ide is Budapestre s azért figyelemzetjük a felrándulókat, hogy lakásról jó eleve gondoskodjanak. Lapunk egy barátja hajlandó lakását (VII. ker. Gyár-utca 5. sz. földszin 76. ajtó) szolgálattal együtt 8—10 napra jutányos áron kiadni. Szíves ajánlatokat közvetít lapunk kiadóhivatala.

— **Szemüveges hadsereg.** Német lapok jelentik, hogy az angol kormány az egyiptomi angol hadsereg használatára 25.000 kék szemüveget rendelt meg.

Khinal temetés. San-Franciskóban a napokban oly fényes és nagy pompával rendezett temetés volt, minőre az ottani khinaiak alig emlékeznek. Poy Fong gazdag kereskedő temetése volt ez. A temetési ünnepély legérdekesebb része volt a menet, mely délután két órakor indult meg. Tíz khinai nyitotta meg lóháton, kiket a katonai zenekar követett. A zenekar után a pajzsokat és zászlókat vivő gyermekek következtek, majd a gyógyszeres jött, melyet négy fehér ló vont. A gyógyszeresit menyeyeztet takarta. A kocsis mellett egy khinai ült, ki utazott pénzt szórt, hogy a gonosz szellemeket lehető olesó módon megcsalja. A khinaiak ugyanis azt hiszik, hogy míg a tetem eltemetve nincs, a lélek ki van téve a veszélynek, hogy a gonosz szellemek ellopják. Ennek megakadályozására lármát ütnek és hamis papírpénzt szórnak, remélve, hogy a gonosz szellemek azt valódinak tartják és míg annak öszszeszedésén fáradoznak, megfeledeknek a halotl lelkeről. Poy Fong temetésén huszonegy mongol folyton szórta a hamis bankókat. A kopsorsó mögött gyászba öltöztetett lovat vezetett egy khinai katonának öltözött kuli. Ezután jöttek a rokonok. Az elhunyt távollévő nejét egy sirató asszony helyettesítette, ki két öreg asszony által vezetve, égő gyertyákat vitt kezében. A sirató asszony után ment az elhunyt második felesége. Az asszonyok után következtek a tűzveres napernyőkkel és legyezőkkel felszerelt emberek. Egy esomó fia kébbe öltözve és zászlókkal ellátva követte ezeket a papokkal együtt. A gyalog gyászolók után 200 kocsi jött. Az első kocsi-ban a khinai konzulátus hivatalnokai ültek, a többin gazdag khinaiak. Legvégül következett három, ételműekkel és ruhákkal megrakott kocsi. A temetőbe érve, a kogsorsót a sirba bocsátották és az ennalót a sirra helyezték.

— **A nevetés.** Egyik angol bölesész a nevetésről értekezve, a következőket mondja: A nyíltszívű, ha nevet, az a magánhangzót hangoztatja, a fleumatikus az e és i-t. Az a öszszekapcsolva az o-val a bőkezű jellemzi. Az e öszszekapcsolva az u-val, megösmerteti a fősvényt és kárörvendőt. Olyanok, kik közül az egyik nevetés közben az a és o hangzókat, a másik az a és i hangzókat hallatja, rokon-szenveznek egymással és ha két különböző nemhez tartoznak, jó házasságok lehetnek. A kövér emberek többet nevetnek mint a soványok. A ki soha sem nevet, azt jó elkerülni. A magában való nevetés a rossz-akarát jele.

— **Bibornokok jövedelme.** Egy római lap következőket írja a bibornokok jövedelméről. A legcsekélyebb jövedelme egy bibornoknak 30.000 frt, melyhez még 4000 lira asztalpenz is jár. A püspököktől s maguktól az ezimzetes püspököktől is lefizetett illeteket a bibornokok közt osztják ki. A miseolvasásért egy bibornok 100 lírát, a pápa pedig 1000-ért kap. A legtöbb bibornoknak ezenkívül még más jövedelme is van. Leggazdagabb bibornokok: Sacconi, Monaco, De Luca, Bilio, Lodovico Jacobini és Simeoni. Nem megvetendő még a pápa szertartásmesterének, Cataldinak a jövedelme is, a ki minden a pápától adományozott rendjel ezimért bizonyos pénzajándékot kap.

— **Az irányítható léghajózás problémájával** Berlinben küön nagy társaság foglalkozik, a menyinyiben a társulat minden ez ügyre vonatkozó tervezetet megbirálásra elfogad. Fennállása óta már 87 terv érkezett be, a melyek mind a nagy problémát, a léghajó irányítását megoldottnak tüntették fel, de az alapos megvizsgálás és kísérletezés után többé-kevésbé kudarcot vallottak. Legujabban a Wolfert-Baumgarten-féle irányítható léghajó tervezetét bírálták meg, melyről a társulat elnöke Dr. Angerstein úgy nyilatkozott, hogy alapeszméje sok tekintetben igen kitünő, csak hogy az eszme nincs eléggé kidolgozva, megtestesítve. A feltalálók tervüket viszkazérték hogy azt részlete-tesebben kidolgozzák.

— **A holttestek bebalzsamozása** ujaiban, kivált külföldön gyakoribbá vált, mivel a követett eljárás a testet csakugyan épen tartja meg. A művelet ez: Legelőbb is hideg vizet feeskendeznek be a vérkeringés edényeibe, mindaddig, míg az tisztán folyik ki. E művelet eltarthat öt óráig. Erre borszeszt feeskendeznek be, hogy a víz eltávolíttassék a testből, majd meg éhert, hogy ez a zsiradékot feloldja. A feeskendést több óráig folytatják, mire a rohadást gátló folyadékot alkalmazzzák, mire a testet öt óráig át meleg légáramlatnak teszik ki. E meleg levegőt, hogy teljes száraz legyen, chlorealeimion járatják el. Ily eljárással a holttest az idő és hőmérséklet minden befolyása ellen ártalmatlanná van téve és rövid idő alatt kőkeménységűvé lesz.

— **Nyolcvanezer lira egy látogatásért.** Ravennából írják azt a hihetetlennek hangzó történetet: Csütörtökön este Domenico, nyolcvan éves orvos családjával ép vaesoránál ült nyaralójában, mely Contegnola falu közelében fekszik, midőn kopogtattak a kapun. A szolgáló kérdezte, ki kopogtat, mire kívülről azt válaszolták, hogy az orvost akarják beteghez hívni. A leány kinyitotta a kaput, mire tizenöt vagy husz aláeresz lépett be. A banditák azonnal elzárták a bejáratot, az étterembe batoltak és nyolcvanezer lírát kértek a háziurtól, fenyegetve őt, hogy ellenkezés esetében agyonszurják. Az orvosnak épen nem volt anynyi készpénze, azért megegyeztek, hogy átküld egyik szomszédjához és kölesön kéri a még hiányzó öszszegyet. Ugy is történt, azalatt pedig a banditák megvendégeltették magukat. Egy félórával később kezükben volt a 80.000 lira és akkor elbucszotak az orvostól és családjától.

— **A világ vége.** Egy amerikai csillagász — Proktor a neve a derék tudós — azzal a hírrel kedveskedik az emberiségnek, hogy 1897-ben vége lesz a világnak minden dicsőségével együtt. Az 1843-ik évi nagy üstökös, mely tavaly is látható volt, 30 millió mérföld hosszú farkával együtt a fentemlített esztendőben bele fog rohanni a napba. Ez a merénylet pedig oly hőt fog kifejteni, hogy nem lesz menekvés senki fia számára sem.

Felélős szerkesztő: Dr. Boros Gábor.

Kiadó-tulajdonos: Pollák Mór.

Sz. 1193—1882.
polg.

HIRDETMÉNY.

A nagyenyedi kir. járásbírószág részéről közhírré tétetik, miszerint ügyvéd Veress Gábor által képviselt Irtme Sofron vládházi lakos felperesnek o-lapadi özv. Szegedi Jánosné Nagy Klára, Szegedi János és ismeretlen tartózkodású Szegedi Ferenc ellen 211 frt 40 kr és járulékaí iránt 1881. évi augusztus 4-én 2334. polg. szám alatt beadott sommás kereset tárgyalására határnapul folyó évi szeptember 14-én délelőtti 8 óra tüzetik ki, mikorra felek minden bizonyítékaikkal megjelenni a trts 111. §, esetleg 113. §. terhe alatt idéztetnek; ismeretlen tartózkodású Szegedi Ferenc a trt. 268 §-a szerlnt ügygondnokul Ferenczi Ferenc nevezetik ki, egyszersmind nevezett alperes a trts 269 §. értelmében felhivatik, hogy a részére rendelt ügygondnokot ügyének ezelszerű védelme iránt köllőleg utasítsa, vagy a bíróságnál más ügyvédet nevezzen meg; — ellenkező esetben mindezek elmulasztásának következményeit magának tulajdonítsa.

A nagyenyedi királyi járásbírószágtól.
1882. július hó 13-án.

Jovján.

Sz. 3003—1882.
tkvi.

Árverési hirdetés.

A nagyenyedi kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság részéről közze tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtható 125 frt 11 kr tőke ennek 1881 október 1-től 6% kamata 4 frt 15 kr, köllőse követelése kielégítése végett végrehajtható Balgya Maria szül. Deremusz-nak, illetve hagyatékának a csákyai 242. sz. tjkvben A+1—11, 13—17. rendszám alatt foglalt, — mely fekvők közül a 11. rend-, 372b. helyrajzi szám alatt foglalt szőlő 14 frt 72 kr szőlő dzszma-váltásig terhelő — fekvősegei 449 frt megállított kikiáltási árban Csákyai község előljárási helyiségében 1882. évi október hó 2-án délelőtti 10 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áról is eladottnak

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló a következő határidőben köteles a feltételekben megnevezett kir. adó- mint letéti hivatalhoz lefizetni, u. m. az árverezés jogerőre jutásától számítandó 15 nap alatt.

Különben az árverezés megállapított feltételei alóliit telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és a csákyai előljárási helyiségben megtekinthetők.

A kir. járásbírószág mint tkvi. hatóságtól.
N.-Enyeden, 1882. június 28-án.

Jovján,
kir. aljárásbíró.

Sz. 2920—1882.
tkvi.

Árverési hirdetés.

A nagyenyedi kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság részéről közze tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtható 47 frt 51 kr kir. adó és ennek 6% kamata 6 frt 70 kr köllőse és járulékaí követelése kielégítése végett végrehajtható Moruska Juon lui Jakab, Moruska Vaszilia, Petru Stefan, Joszif, Iliana, Susana, Maria és Szimtonnak a felgyögyi 96. sz. tjkvben A+1—8. rendszám alatt foglalt fekvősegei 633 frtban megállított kikiáltási árban Felgyögyi község előljárási helyiségében 1882. évi szeptember hó 23-ikán délelőtti 9 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áról is eladottnak

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló a következő határidőben köteles a feltételekben megnevezett kir. adó- mint letéti hivatalhoz lefizetni, u. m. az árverezés jogerőre jutásától számítandó 15 nap alatt.

Különben az árverezés megállapított feltételei alóliit telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és a felgyögyi előljárási helyiségben megtekinthetők.

A kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden, 1882. június hó 24-én.

Jovján,
kir. aljárásbíró.

Sz. 3005—1882.
tkvi.

Árverési hirdetés.

A nagyenyedi kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság részéről közze tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtható 74 frt 7 kr tőke, ennek 1881 október 1-től folyó 6% kamata 4 frt. 55 kr. köllőse követelése kielégítése végett végrehajtható szenedők özv. Szirb Dumitru né Szirb Juon Patrona, Metintyia, Danucz, Tetiyána, Krisztina, Anika és Niculainak a diódi I rész 17. sz. tjkönyvben. A +1—7 rend sz. a. foglalt fekvősegeik 613 frt. megállított kikiáltási árban Diód község előljárási helyiségében 1882 évi október hó 3-án délelőtti 9 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áról is eladottnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 15

971 számhoz
1882.

Árlejtési hirdetés.

A Gyulafehérvár-Zalathna-Abrudbánya-topánfalvi törvényhatósági postautnak a verespataki járásban fekvő szakaszán 3 kőhid és 1 kő átérész újból helyreállítását ns. Alsó-Fehérmegye közigazg. bizottsága f. évi augusztus hó 9-én tartott gyűlésében 509 K.B sz. a hozott határozatával 3242 frt 75 kr. előirányzott köllőse öszszeggel a megyei közmunka alap terhére engedélyezvén: ezen munkálat fogantatásának biztosítása czéljából f. évi augusztus hó 24-én d. e. 10 órakor kezdődőleg az alsófehérmegyei kir. építészeti hivatal irodájában a megye alispánjának vezetése mellett szó- és írásbeli ajánlati versenytárgyalás tartatik.

A tervek, köllősgvetés és építési feltételek alóliit hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők és ugyanott átvehetők a zárt ajánlati minták is.

Felhivatnak a vállalkozni szándékozók, miszerint a fennkített napon és órában 163 frtnyi készpénz vagy ennek megfelelő értékpapírból álló bánatpénzzel ellátva, a kir. építészeti hivatal irodájában személyesen jelenjenek meg, vagy pedig jogervényes írásbeli ajánlatukat az 5%-től bíratpénznek melléklésével, nevezett hivatalhoz a kitűzött nap d. e. 10 óráig anynyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem vétetnek.

Nagy-Enyed, 1882 augusztus hó 9-én.

Alsó-fehérmegyei m. k. építészeti hivatal.

Nyomatott Pollák Mórál Nagy-Enyeden.

nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különben az árverezés megállapított feltételei alóliit telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és a Diód község előljárási helyiségben megtekinthetők.

A kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden, 1882. június hó 28-án.

Jovján,
kir. aljárásbíró.

Sz. 3006—1882.
tkvi.

Árverési hirdetés.

A nagyenyedi kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság részéről közze tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtható 64 frt 11 kr tőke ennek 1881 október 1-től 6% kamata 4 frt és 5 kr köllőse követelése kielégítése végett végrehajtható szenedők Tyitula Istina férj. Deremusz Kirillánának a diódi I Rész 229 sz. tjkvben A+1—16 rendszám alatt foglalt fekvősegei 497 frt megállított kikiáltási árban Diód község előljárási helyiségében 1882. évi október 3-án délelőtti 3 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áról is eladottnak

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 15 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különben az árverezés megállapított feltételei alóliit telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és a Diód község előljárási helyiségben megtekinthetők.

A kir. járásbírószág, mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden, 1882. június hó 29-én.

Jovján,
kir. aljárásbíró.

Sz. 2925—1882.
tkvi.

Árverési hirdetés.

A nagyenyedi kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság részéről közze tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtható 89 frt 7 kr. kir. adó és ennek 6% kamata 4 frt 25 kr. köllőse és járulékaí követelése kielégítése végett végrehajtható szenedők Kitulea Alexandruka a felgyögyi 269 sz. tjkvben A+1—20 rendszám alatt foglalt fekvősegei 649 frt megállított kikiáltási árban Felgyögyi község előljárási helyiségében 1882. évi szeptember hó 28-ikán délelőtti 3 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áról is eladottnak

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy pedig az 1881 évi LX t. cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló a következő határidőben köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni, u. m. az árverezés jogerőre jutásától számítandó 15 nap alatt.

Különben az árverezés megállapított feltételei alóliit telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és a felgyögyi előljárási helyiségben megtekinthetők.

A kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden 1882 június hó 26-án

Jovján,
kir. aljárásbíró.

Van szerenésém a t. helyi és vidéki birtokos urakat tisztelettel figyelmeztetni, hogy a legkönynyebben járó és e vidéken általános tet-szésben részesült

perge ekéimet,

melyeket miután ez ide nagy menyenyiséget szerestem bé belőlük, míg a készlet tart az alábbi feltűnő olesó árakon árusíthatom el u. m.

1 drb. szilárdan készült eke 4-es sz. ára 9 frt 50 kr

1 „ ugyanez 3-as „ „ 11 frt 50 kr

Mindezen ekék fataligára is alkalmazhatók.

Ajánlom továbbá mindennemű gazdasági czikkeimet, kitünő szőlőkapaimat, vas láncos pattingókat, három ormós jó erős áosímat, a legjobb szőlő- és hernyózó ollókat.

Lucerna lóhere, rétek javítására használt fűmag-vegyület, bizton hnnem köröző répa nálam folyton nagy készletben kapható. A magvak csiraképesége meg van próbálva, bármelyiket biztosan ajánlhatom.

Minél számosabb látogatásért esd

Bisztritsány Lajos.